

Arrest

nr. 200 706 van 5 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten T. LIPPENS en D. ANDRIEN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. LIPPENS *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is op 13 september 2016 België binnengekomen in het bezit van een vrijgeleide met een visum type D. Zij voegde zich bij haar echtgenoot, de heer M.A.O., en zij kreeg een A-kaart geldig tot 12 oktober 2017. Verzoeksters echtgenoot werd op 31 maart 2015 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend in België door de commissaris-generaal.

1.2. Op 16 februari 2017 diende verzoekster een asielaanvraag in. Zij meldde dat zij niet langer bij haar echtgenoot kan wonen. Op 4 mei 2017 bevalt verzoekster in België van een zoon, A.I.J.

1.3. Op 8 november 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 10 november 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/02/2017

Overdracht CGVS: 23/02/2017

U wordt gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 9 oktober 2017 van 14u10 tot 17u20. U wordt bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is, uw advocaat meester Lippens loco voor meester Andrien was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Jilib, Middle-Juba. U behoort tot de Hassan-Ashraf clan. Uw ouders I.J. en I.M.A. en uw broer A. komen in 2001 om bij een bombardement van Kenia op Al Shabab in Jilib. Sindsdien wordt u opgevoed door uw oom A.I.I. en tante F.A.Y., vaderszijde. U zal later huwen, op 10.01.2014, met hun zoon, uw neef, M.A.O. (CG nr. (...)). U wordt uw hele leven in Jilib onderdrukt door uw familie, u bent een slaaf en een werkster, u mag niet naar school en u moet binnenblijven om de huishoudelijke taken te volbrengen, in tegenstelling tot de dochters van de familie, uw nichten. Ook uw huwelijk gebeurt buiten uw wil om. Uw man komt in februari 2015 in België aan en bekommt een statuut. In februari 2016 begeleid een man, Ab., die is uitgekozen door uw familie u van Jilib, via Mogadishu, naar Garowe, Puntland. Daar bekomt u een Somalisch paspoort op 1 maart 2016 en met dit paspoort een visum voor Ethiopië. In april 2016 reist u naar Addis Abeba, Ethiopië, waar u verblijft tot u naar België vliegt op 13 september 2016 om uw man te vervoegen. U vestigt zich bij hem in De Haan. In België blijkt echter dat u zich niet goed voelt en u gaat in oktober naar de dokter, die u en uw man inlicht dat u al meer dan een maand zwanger bent. U vertelt uw man dat u een vriend gehad heeft in Addis Abeba, namelijk M.A.J. en dat u van deze zwanger bent. Hierop gaat uw man akkoord het niet verder te vertellen en uw eer te beschermen, tot zijn familie hem, in februari 2017, overtuigt u buiten te zetten en jullie scheiden. Hierop vraagt u asiel aan op 16 februari 2017. Uw zoon, A.I.J. wordt geboren op 4 mei 2017. U heeft noch met de vader van A.I.J., noch met uw ondertussen ex-man contact.

Ter ondersteuning van uw asielmotieven dient u de volgende documenten in ; paspoort P00551840, uitgeschreven in Garowe op 1 maart 2016 en geldig tot 28 februari 2021, met daarin drie Ethiopische visa VS3269009 (04.04.16 - 03.05.2016), VS3342576 (02.05.2016 – 01.06.2016) en VS388030 (05.09.2016-15.09.2016), een exit-stempel Garowe op 13.04.2016, een enter-stempel op uw visum VS3269009 op 13.04.2016, daarnaast houdt het paspoort ook een Belgisch visum D, langverblijf in, 011610156 (01.09.2016 – 28.02.2017), uitgeschreven door de Belgische ambassade in Addis Abeba, en een enter-stempel in Brussel op 13.09.2017. Daarnaast dient u uw Belgische verblijfstitel A in (274060564, 13.10.2016-12.10.2017) uitgeschreven in De Haan, het ongetekende medische attest 080854453, St. Vith, 04.05.2017, 27.06.2017, het ongedateerd medisch attest van Dr. M.A., Vielsalm, het medisch attest van Dr. M.C., afgeleverd op 24.10.2017, een “Extrait d'un Acte de Naissance” van A.I.J., “Attestation pour obtenir l'allocation de naissance” voor A.I.J., “Attestation pour obtenir l'indemnité de grossesse et/ ou repos postnatal voor A.I.J., allen uitgeschreven op 9 mei 2017 in St. Vith, “Konakion Ped. Oral” (ongedateerd, ongetekend) en tot slot, “Information à l'attention du ou des nouveau(x) parent(s) ou coparentes.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS pp. 2-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U blijkt dan ook over een gebrekkige en ingestudeerde kennis te beschikken. Al uw kennis blijkt uit tweede hand te zijn, u heeft het steeds over wat u gehoord heeft (CGVS p. 13, p. 15, p. 16, p. 17, p. 20, p. 21, p.22). U schuift dan ook alle verantwoordelijkheid voor uw gebrekkige kennis van zich af, zelfs als deze rechtstreeks aan u gekoppeld is. Het CGVS benadrukt dat u vanaf uw geboorte in 1992 (CGVS p. 13), tot uw vertrek in februari 2016 (CGVS p. 7) in Jilib woont. Tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS krijgt u uitgebreid de kans om een inzicht in uw werkelijke herkomst te geven maar u neemt deze niet (CGVS p. 22, p. 23, p. 24, p. 25).

Vooreerst, zo houdt u vol dat uw ouders I.J. (CGVS p.5) en I.M.A. en uw broer A. (CGVS pp. 11-12), omkomen bij een bombardement van Kenia op Al Shabab, in Jilib, in het jaar 2001 (CGVS p. 12). Na hun dood wordt u door uw oom A.I.I. en tante F.A.Y., vaderszijde, in huis genomen (CGVS p. 14). U zal later huwen, op 10.01.2014, met hun zoon, uw neef, M.A.O. (CGVS p. 14, p.3). De dood van uw ouders is dus essentieel in uw herkomst van Jilib. U stelt dat Al Shabab en Kenia op dat moment vechten in Jilib (CGVS p. 12), er valt een bom op jullie huis en u hoort achteraf van uw familie dat dit de situatie is. Hiermee gaat u volledig voorbij aan het feit dat er van Al Shabab nog helemaal geen sprake is in het jaar 2001, Al Shabab wordt immers gevormd als een zelfstandige groep in 2006 wanneer ze zich afscheuren van de Islamitische Rechtbanken, die op dat moment de macht hebben in Somalië (zie COI administratief dossier). Hoewel Al Shabab ervoor al van zich laat horen, blijkt dit in de COI vooral in Noord-Somalië te zijn en niet in het Zuiden, waar Jilib ligt. Bovendien blijkt de operatie van de Kenianen in de Juba-vallei pas in het jaar 2011, dus 10 jaar na het overlijden van uw ouders, gestart te zijn (zie COI administratief dossier). Het is dus uiterst weinig waarschijnlijk dat Kenia in 2001 Al Shabab bombardeert in uw stad Jilib, des te meer omdat u zelf aangeeft dat Al Shabab er de macht heeft sinds het jaar 2008 (CGVS p. 11). Wanneer u op dit alles gewezen wordt stelt u enkel dat u het zo gehoord heeft (CGVS p. 22). Waardoor u de verantwoordelijkheid uit de weg gaat. Dit blijkt een beproefd procedé doorheen uw gehele gehoor te zijn, u wordt daar dan ook op gewezen (CGVS p. 23). Hoewel u op het moment van de feiten jong bent, u bent namelijk geboren in 1992 (CGVS p. 13), kan er wel verwacht worden dat u de dood van uw ouders door een bom die op uw eigen huis valt enigszins in de juiste context kan situeren. Wanneer u dan op een naam gewezen wordt van een militie die in het jaar 2001 wel vecht in uw streek van herkomst, namelijk de Juba Valley Alliance (CGVS pp. 23-24) stelt u deze niet te kennen. Zo stelt u tevens geen weet te hebben van clanconflicten in Jilib, u stelt dat de clans nooit gevochten hebben (CGVS p. 25), wat strijdig is met de COI voor de periode dat u er verbleef (zie administratief dossier) of van warlords (CGVS p. 16), terwijl blijkt dat op zijn minst één warlord, namelijk Morgan (zie administratief dossier), in Jilib actief geweest is, tevens in de periode dat uw ouders en uw broer om het leven komen. Noch kent u de militie Ras Kambooni die ook in Jilib actief geweest is, onder leiding van Ahmed Madobe in 2009 (zie COI administratief dossier). U stelt bovendien eerst dat Abdullahi Yusuf, als warlord, in het jaar 2017, dus dit jaar, aan de macht is in Jilib, terwijl Abdullahi Yusuf president is van Somalië van 2004 tot 2008 (zie administratief dossier) en in 2012 overleden is.

Het is nog opmerkelijker dat u het amper kunt hebben over de vele werkelijke bombardementen die Kenia uitvoert op uw stad Jilib in de laatste vier jaar van uw verblijf aldaar.

"U bent binnen, maar heeft u ooit zelf gevechten gehoord? Ik hoorde mensen zeggen, er zijn luchtaanvallen, geweest gericht aan de mensen die tegen de vrede zijn, ik hoorde ook dat er mensen vermoord hebben aan de controlepost. Is Jilib groot? Er zijn vier wijken, wij woonden in de Waberi wijk. Maar u heeft gehoord dat andere mensen zeggen dat Jilib gebombardeerd wordt? Klopt, maar ik heb het over de familieleden, die zeggen dat, niet andere mensen, ik wilde elke keer wel luisteren waar ze het over hadden, maar ze stuurden me weg, ze zeiden ga je werk doen. Wie bombardeert er dan? Vliegtuigen Van wie zijn die? De mensen die in Kenia wonen, dat zeiden ze. Zijn die bombardementen vaak? Nee nee Zelfs al bent u binnen, als er een bom valt op uw stad hoort u dat zelf, dan moet niet iemand anders dat vertellen toch? U hoort dat niet zelf? Het is een plek waar elke keer gevechten werd, of ze aangevallen zijn of niet door anderen, dat kon ik niet weten." (CGVS p. 21). Hoewel u het vaagweg over wat u "gehoord" heeft over executies kunt hebben, nadat de vraag ook hier alweer verschillende malen gesteld moet worden (CGVS pp. 21-22), zijn deze bombardementen een veel doorslaggevend element, omdat u zelf stelt dat uw eigen familie in een dergelijk bombardement sterft (cf. supra) en bovenal, u deze bombardementen dus niet zelf hoort, hoewel u in een stad bent die gebombardeerd wordt, maar het te horen krijgt van uw familieleden. Hoe komt het dan dat u hier zo'n specifieke datum kan geven, maar niet kan zeggen of u zelf bombardementen hoort? Die mensen die vermoord zijn en bombardementen, alles ik was niet in persoon aanwezig, enkel gehoord. Door problemen vergat ik veel dingen." (CGVS p. 22) Het is natuurlijk uitermate vreemd dat u zelfs gebeurtenissen die u zou moeten horen, vanuit een huis in een stad die gebombardeerd wordt, niet zelf hoort. Deze worden u meegedeeld door uw familieleden. U stelt bovendien dat de stad niet vaak gebombardeerd wordt, maar zo blijkt uit de COI (zie administratief dossier), dat de luchtaanvallen, door Kenia én door de VS, sinds het jaar 2012 erg regelmatig voorkomen en steeds vaker, waarbij er ook nu en dan burgerslachtoffers vallen. U wordt ook hier op gewezen en u krijgt de kans uw verklaringen aan te passen maar u doet het niet, u blijft de verantwoordelijkheid afschuiven (CGVS p. 22, p. 25).

De kennis van uw eigen omgeving is tevens erg beperkt, zo stelt u dat u in Waberi-wijk woont, en dat Jilib vier wijken heeft (CGVS p. 7, p. 21), maar dit is zo wat de enige concrete informatie die u geeft over de stad waar u altijd gewoond heeft. U stelt dat de rivier, de Juba, ten zuiden van Jilib passeert (CGVS pp. 13-14) terwijl het uit de kaarten waarover het CGVS beschikt duidelijk blijkt dat de rivier in het westen de stad passeert (zie administratief dossier). Ook hier wilt u uw gebrekkige kennis van zich afschuiven; "Is er in Jilib zelf water? Ja, mensen gingen naar de rivier voor het water Is er dan een naam voor de plaats waar de mensen naar de rivier gingen? De rivier Is die in de stad, of ernaast? Ernaast En daar waar de rivier stroomt heeft dat een naam? Ik weet de naam niet, kijk je kunt iets leren als je boodschappen moest doen of je verplaatst in het dorp zelf, ik was een slaaf, ik moest hard werken daarbinnen, ik mocht mijn ogen niet open maken." (CGVS pp. 17-18) Wanneer u de namen van drie aangrenzende dorpen, langs de rivier gegeven wordt, namelijk Maxad, Libaanga en Kamdaada gegeven wordt, kan u enkel stellen dat u over Kamdaada gehoord heeft (CGVS p. 17). Wanneer u naar natuurproblemen gevraagd wordt kan u uitleggen wat een overstroming, algemeen, is, maar u weet niet wanneer er in Jilib voor het laatst een overstroming is (CGVS p. 20). Bovenal, u krijgt de kans het over uw eigen leefwereld te hebben, over de producten waar u mee kookt (CGVS p. 18), maar u stelt letterlijk dat er nooit een tekort is. Echter verderop, wanneer u naar droogte gevraagd wordt, blijkt u plots wel te weten wanneer er droogte is in Jilib, echter de volgende passage toont duidelijk aan dat u slechts over een ingestudeerde kennis beschikt en niet over een kennis gelinkt aan uw eigen leven in Jilib (CGVS p. 24): Droogte in Jilib? Ja Wanneer? 2014 tot 2015 Hoe gaat het leven dan in een droogte? Het leven onder droogte, je kan merken aan de producten, bijvoorbeeld mais, groenten, alle producten van de landbouwvelden, op een bepaald moment krijgt je die niet, ook vee en zolk heb u nochtans letterlijk gevraagd of er soms problemen waren met de producten en u zei nee, waar u mee kookte U heeft me niet gevraagd naar de droogte Maar u zegt dat u altijd binnen blijft, dus ik vroeg naar uw leven, over de producten, en u zegt nee, geen probleem, dat is uw leven, het is niet mijn verantwoordelijkheid vragen voor u te beantwoorden. Vanwege de problemen die ik heb gehad vanaf mijn jeugd kan ik niet alles herinneren, als u vragen stelt kan ik antwoorden geven."

U heeft dan ook de grootste moeite om uw reis van Jilib naar Hamar ofte Mogadishu (CGVS p. 7) aannemelijk te maken. Opmerkelijk, wanneer u gevraagd wordt of u zelf naar Garowe, Puntland gereisd bent, waar u uw Somalisch paspoort bekomen heeft (CGVS p. 6), stelt u "Toen ik uit mijn stad vertrok, bedoelt u toen?" Waardoor het impliciet lijkt of u al eerder naar Garowe gereisd bent of er al eerder verbleven heeft. Dit wordt versterkt door het feit dat u wel kan vertellen welke vliegmaatschappij u neemt tussen Hamar en Garowe, namelijk "Juba" (CGVS p. 8), maar het amper kan hebben over de reis tussen Jilib en Hamar, volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt is deze nochtans substantieel, namelijk 370 km (zie kaart administratief dossier) en volgens u zelf bent u twee dagen en twee nachten onderweg met de bus (CGVS pp. 7-8, p. 11).

U gaat antwoorden op de gestelde vragen dan ook duidelijk eerst uit de weg, zoals blijkt uit de volgende passage (CGVS pp. 7-8); Hoe bent u toen naar Garowe gereisd? Ik was vertrokken uit mijn stad, dan naar Hamar, Mogadishu, ik nam daar het vliegtuig naar Garowe Hoe ver is Jilib van Hamar? 2 nachten en 2 dagen waren we onderweg Kan u me zeggen waar u allemaal gepasseerd bent? Ik was vertrokken uit Jilib en dan Hamar, van daar naar Garowe, van Garowe naar Ethiopië van Ethiopië hier naar toe Hoe lang was u onderweg van Jilib tot in Hamar? 2 nachten, 2 dagen Waar bent u toen gepasseerd? Ik herinner me niet zo veel van, vanuit Jilib, allereerste keer dat ik op reis ging Hoe bent u toen gereisd? Met een homie, een bus Waar vertrok die homie? Jilib Waar in Jilib? In jilib Is jilib groot? Ik was vertrokken uit onze wijk waberi Stopt die bus in uw wijk Waberi? Nee, kijk in eerste instantie een familielid van mij kwam naar het huis, hij ging naar de busvertrekplaats, hij kwam mee met de bus en zo ging ik dan mee Waar vertrekken de bussen dan? In de stad, daar ben ik nooit naartoe gegaan, niet geweest, bus was langs mijn wijk gepasseerd Maar een bus die van een provincie naar de grote stad, dus Hamar gaat, maakt meer dan 1 stop, dus waar is hij gestopt? De dorpen? Herinnert u zich dorpen of steden waar de bus gestopt is? Bij verschillende dorpen, drie à vier herinner ik me wel Welke? Jilib, dan gestopt in Xaramka Nog? Ariinle Liggen die dorpen ver van Jilib? Een tijd onderweg Is dat een uur, een half uur, al een dag? Nee, geen dag, ongeveer 2 uur, het is een schatting ik heb niet goed opgelet. Dezelfde vraag wordt u tot viermaal toe gesteld voor u stelt dat u wel drie of vier dorpen kunt herinneren, het blijken er twee te zijn. Daarbij komt dat u in de stad waar u altijd gewoond heeft, niet eens de busvertrekplaats kunt situeren, ook deze vraag wordt u verschillende malen voorgeschied. Bovendien, blijkt uit de kaarten waarover het CGVS beschikt dat Xaramka slechts een vijftigtal kilometer van Jilib verwijderd is, nog binnen hetzelfde district ligt en ongeveer een uur rijden is, u stelt hierover zelf dat het ongeveer twee uur rijden is (CGVS p. 8). Ariinle wordt niet op de kaarten waarover het CGVS beschikt gevonden, wel het dorp Arbadiinle, dat tevens nog in het Jilib- district ligt, iets verder van Jilib verwijderd dan Xaramka en van de weg af ligt (zie administratief dossier). Gezien u zelf stelt dat het de eerste keer is dat u reist, wat erg uniek is, u beweert immers uw hele leven binnen gehouden te zijn in het huis van uw oom en uw tante als een slaaf die het huishoudelijk werk moet doen (CGVS p. 15, p.16, p.18, p.24) en sinds 2008 onder een moeilijk Al Shabab-regime geleefd te hebben (CGVS p. 11, p. 16), moet de reis indrukken op u nagelaten hebben, dus u krijgt de kans het hierover te hebben (CGVS p. 8); "U zegt, het is de eerste keer dat ik reis, dan blijkt dat u in uw eigen stad zelfs nog nooit de busstopplaats gezien heeft, dus een busreis van 2 dagen en 2 nachten, moet indrukken nalaten, dan kan u daarover vertellen? Dat klopt, ik werd wel begeleid door een man, als je alleen reist of met iemand, dat is anders, bijvoorbeeld, ik reisde alleen van garowe tot hier, via ethiopië, maar toen ik daar was, ik werd door iemand begeleid, die was verantwoordelijk Maar het is niet omdat u begeleid wordt, dat u niets ziet? Ja." Ook hier schuift u dus alle verantwoordelijkheid van zich af. Bovendien, u komt dus ook voor het eerst in gebieden waar Al Shabab de macht niet heeft, en u wordt daar dan ook naar gevraagd (CGVS p. 11), maar u stelt enkel dat u wel in steden bent geweest maar het niet kan weten omdat u in de auto zit (CGVS p. 11), wanneer u naar die steden, namen dan, gevraagd wordt, houdt u het weer op de twee dorpen die in het begindeel van uw reis van twee dagen en twee nachten liggen, Xaramka en Ariinle (CGVS p. 11). Nochtans blijkt uit de kaart waar het CGVS (zie administratief dossier) over beschikt dat deze weg passeert langs belangrijke plaatsen als Barawe, Qoryooley en Afgoye, het feit dat u geen enkele van deze kan opnoemen doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst. U kan het tevens slechts over één checkpoint hebben, bij binnenkomst in Hamar, en u weet niet in welke wijk van Hamar jullie binnenkomen (CGVS p. 8). Gezien deze reis niet aannemelijk wordt bevonden, is dit een belangrijk element in de afbreuk van de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jilib. Daarbij komt nog dat uw profiel weinig geloofwaardig te noemen is. Zo beweert u analfabeet te zijn (CGVS p. 7, p. 13), maar blijkt u doorheen uw gehoor wel veel exacte data te geven, u stelt dan ook de kalender wel te kennen (CGVS p. 13) omdat u het "hoort", namelijk de datums van vertrek etc. Gezien u dit soort datums kan onthouden, houdt het weinig steek te zeggen dat u veel zaken met een grote impact op het leven in Jilib, op het moment dat u er bent, vergeet door het hebben van problemen (CGVS p. 22, p. 23, p. 24). Uw situatie in Jilib op zich is ook niet geloofwaardig, dit hangt rechtstreeks samen met uw herkomst. Zoals gesteld, stelt u dus een slaaf te zijn van uw familieleden en behandeld te worden als een werkster die binnen gehouden wordt (cf. supra). U blijkt gehuwd met de enige overlevende zoon van de familie (CGVS p. 19), M.A.O., die in februari 2015 naar België komt (CGVS p.4) en u dan ook laat overbrengen naar België om hem te vervoegen op 13 september 2016 (CGVS p. 4, p. 6), hierbij voorziet uw familie een man, Ab., om u te begeleiden van Jilib naar Garowe en aldaar met u uw paspoort en uw visum voor Ethiopië te regelen (CGVS pp. 7-9). Dit toont op zich al aan dat ze in u investeren. Bovendien kan u de oorsprong noch de redenen van uw onderdrukte situatie niet aannemelijk maken. U blijft, hoewel u veelvuldig de kans krijgt de situatie uit te klaren, slechts verzanden in oppervlakkige herhalingen; "Waarom was dat dan eigenlijk zo? Ik kreeg gewoon een opdracht, werken in de keuken, zo dat ja. Wat is dan het verschil tussen u een nicht van de familie en de dochters van de familie?

Verschil was, meisjes mochten naar school, zij gingen weg, zij gingen gesprekken onderling houden, ik was iemand die apart was, ze gingen niet goed met me om. Dat is wat er gebeurt, maar waarom is dat zo, u bent toch een familielid? Nee kijk, iedere keer ik het zei, waarom doen jullie dat, ik ben toch het familielid, jullie hebben me opgevoed, ze zeiden ga weg, je bent een werkster, een vondeling zo gingen ze met me om. Ze beschouwen u als minderwaardig? Ja, ze vernederen me [...] Maar eigenlijk bent u gehuwd met de enige overlevende zoon van de familie, waarom laten ze iemand die ze als een minderwaardige werkster beschouwen huwen met hun zoon? Ik zou de reden niet weten, ik weet niet waarom, maar mijn man wilde niet met mij huwen en ik wilde het ook niet. Dan moet u mij toch eens uitleggen waarom die man die niet met u wilt huwen, zijn vrouw, al die moeite doet om u te laten overbrengen vanuit jilib? Zijn familie heeft me gedwongen laten huwen met hem, was de keuze van de familie, misschien wilde hij een beter leven hier met mij, ja dat." (CGVS p. 19) U kan niet uitleggen waarom u in die positie zit, als dochter van de overleden broer van uw vader waarvan de familie de moeite neemt om u op te voeden, en tevens kan u, nog minder uitleggen, waarom u dan met hun zoon mag huwen. Daarbij komt dat uw man de kostwinner van de familie in Jilib is, maar twee jaar voor u vertrekt en u niet kan uitleggen hoe de familie in de twee jaar daarop overleeft, tevens over het beroep van uw man blijft u erg vaag (CGVS p. 18). Bovendien strookt uw eigen gedrag niet met dan van een onderdrukte vrouw. In Addis Abeba, Ethiopië waar u verblijft van april 2016 tot 13 september 2016 (CGVS p. 6), raakt u zwanger van een andere man, namelijk M.A.J. (CGVS p. 4), na een feest (CGVS p. 15). Tevens heeft uw man geen familie in Addis Abeba (CGVS p. 15). In uw situatie tast dit uw geloofwaardigheid dubbel aan. Het toont aan dat u eigen beslissingen kan maken in Addis Abeba en er dus een zekere vrijheid geniet; Maar in Addis Abeba, heeft u een vriend, die u zwanger maakt, dat wijst toch op een zekere vrijheid? Ik ben pas hier er achter gekomen dat ik zwanger was, toen ik daar was, heeft de man me eens naar een feest gebracht, en ik heb een keer geslachtsverkeer gehad met hem, het was niet dat ik daar vrijheid had. (CGVS p. 15). U probeert deze uit de weg te gaan, maar u heeft deze beslissing wel zelf gemaakt. U probeert alles op uw familie af te schuiven, maar in Addis Abeba, neemt u zelf de beslissing een buitenechtelijke relatie aan te gaan, dat wijst toch op een zekere vrijgevochtenheid voor een somalische vrouw, u moet eerlijk zijn over uw herkomst, dat is uw plicht, anders is de beslissing negatief. Ik heb u de waarheid verteld Waarom mag een werkster niet naar de markt, is dat geen taak voor een werkster? U wordt afgeschermd, terwijl hun eigen dochters met mannen in contact mogen zijn, op school gaan ze, dus openbaar op straat en naar de markt Ik was niet hun dochter, ik werd als slaaf behandeld Zouden ze dan niet net de slaaf naar de markt sturen in plaats van hun eigen dochters? De boodschappen, de inkopen, deed de moeder, ze wilden me uitsluiten van de buitenwereld, als ik de kans had gekregen was ik allang weggegaan. Maar u krijgt de kans, die familie die u uitsluit en vernedert stuurt net u naar Europa, en niet hun eigen dochters, maar dan krijgt u vrijheid in Addis Abeba en toch besluit u naar uw man te komen, die deel is van uw vervolging. Toen ik hier kwam kende ik niemand anders, naar wie moest ik gaan. (CGVS pp. 22-23)" Zo toont het tevens aan dat u in een situatie komt, in Addis Abeba, zonder familieleden, waar u op een bepaalde manier vrijheid geniet, maar toch besluit uw man, die deel is van uw vervolging, in Europa te vervoegen. Dus u komt uit uw thuis, waar u zegt een slaaf te zijn van uw eigen familie en in een huwelijk te zitten dat u niet wilt, dus u bent dan alleen in addis abeba, u heeft er een vriend, maar toch komt u naar België, waarom? Ik had gehoord dat je beschermd kunt worden in het buitenland, in België, daarom kwam ik naar België, ik wilde vrij zijn uit het leven dat ik daar had. (CGVS p. 15) Echter, eens in België laat u alles, alweer, van derden afhangen, u komt dus aan in september 2016 (cf. supra), maar u besluit pas asiel aan te vragen (zie administratief dossier) wanneer uw man u buitenzet, in februari 2017 (zie administratief dossier). Opmerkelijk is ook hier, dat u stelt dat uw man al sinds oktober 2016 weet dat u zwanger bent van een ander, maar u pas, onder druk van zijn eigen familie, in Somalië, buitenzet in februari 2017, dus maanden nadien (CGVS pp.23-24), waaruit blijkt dat u ook hier de verantwoordelijkheid op de familie wilt afschuiven. Nochtans wilt u zelf niet met deze man gehuwd zijn. Wat ik vreemd vind, u zegt, ik hoor dat je in België bescherming kunt krijgen, maar dan vraagt u toch pas asiel, dus bescherming, aan op het moment dat uw man u buitenzet, in Februari '17, dat is overigens het moment dat uw visum D voor België verloopt [zie administratief dossier]? Kijk toen ik daar vertrok, ik wilde graag uit de situatie weg, hier ondernam ik acties, toen hij me buiten had gezet, ik hoopte op een beter leven, dat dacht ik, ja in Europa, maar is niet gebeurd. (CGVS p. 20)" Het is dus op zijn minst opmerkelijk te noemen dat uw asielaanvraag samenloopt met het einde van de geldigheid van uw visum voor België, terwijl u zelf stelt vrijheid te zoeken en daarom naar Europa te komen, maar het maandenlang verzaakt om asiel aan te vragen.

Bovendien wanneer u bevraagd wordt over uw huwelijk met M.A.O., blijft u ook erg oppervlakkig, u kan amper iets zeggen over de huwelijksceremonie (CGVS p. 19), over gevoelens rond uw gedwongen huwelijk stelt u enkel dat u nooit gelukkig bent en altijd geduld heeft met de situatie (CGVS p. 19). Ook over de scheiding, in België, blijft u erg vaag.

U heeft geen documenten van de scheiding (CGVS p. 10) en u weet niet of de Belgische autoriteiten dan een officiële beslissing genomen hebben omtrent uw verblijf in België gezien u gescheiden bent (CGVS p. 10). Hoewel u eerst zegt gescheiden te zijn volgens de regels van de islam in februari 2017 (CGVS pp. 3-4), legt u twee manieren uit hoe men kan scheiden in de islam (CGVS p. 10) en blijkt plots dat uw man geen van beide manieren gevolgd heeft, maar u gewoon gezegd heeft dat jullie gescheiden zijn (CGVS p. 10). Daarbij komt nog dat u ook niet wat zijn werk in België is, enkel dat hij gele kledij draagt (CGVS p.24), of welk statuut hij in België heeft (CGVS p. 4). U lijkt dus veel essentiële informatie over uw man/neef te missen, toch erg vreemd gezien jullie situatie op dit moment.

Over de documenten (administratief dossier) die u indient kan het CGVS stellen dat het niet is omdat u in Garowe een Somalisch paspoort bekomt waar op staat dat u in Jilib geboren bent, dat dit effectief zo is. Vooreerst gaat u vragen over welke bewijzen u daarvoor moet indienen of hoe u in Garowe heeft aangetoond van Jilib te zijn zelf uit de weg en legt u de verantwoordelijkheid alweer bij een andere persoon namelijk Ab. (CGVS p. 13) en daarbij komt dat uit de COI duidelijk blijkt dat Somalische documenten geen bewijswaarde hebben door de hoge graad aan corruptie en het feit dat alle staatsarchieven vernield zijn en er dus geen register is waaruit iemand zijn identiteit kan bewijzen (zie COI administratief dossier). Bovendien heeft u uw Ethiopisch visum in dit paspoort verschillende malen vernieuwd, buiten de familie om, wat ook wijst op een zekere zelfstandigheid (CGVS p. 9). De ingediende documenten versterken overigens de twijfels omtrent uw identiteit en uw profiel, zo staat er op twee van uw drie Ethiopische visa vermeld dat u in 1982 geboren bent en ondertekent u uw Belgisch Visumblad duidelijk met de naam "A.", terwijl u beweert analfabeet te zijn (zie administratief dossier). Over de documenten die u indient omtrent uw zoon A.I.J. stelt het CGVS dat het geen twijfels uit bij het feit dat het om uw zoon gaat. Over uw verblijfstitel A voor België die geldig is tot 12 oktober 2017 stelt het CGVS dat deze buiten uw asielprocedure valt. Over uw medische attesten stelt het CGVS dat het attest uitgeschreven door dr M.A. ongedateerd is en een beschrijving van uw littekens geeft, het CGVS trekt niet in twijfel dat u deze littekens heeft, maar u plaatst de mishandeling en de hier bij gekomen verwondingen bij een ontsnapping in Jilib (CGVS p. 18), die dus ongeloofwaardig wordt bevonden gezien uw herkomst weerlegd is. Over het medisch document 080854453 stelt het CGVS dat er geen naam van een arts op te vinden is en dat dit document handelt over uw keizersnede tijdens uw bevalling op 4 mei 2017 en een controle op 27 juni 2017. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u een keizersnede moet ondergaan door uw besnijdenis TYPE 3. Er werd na het gehoor nog een medisch attest van Dr. M.C. verstuurd waaruit blijkt dat u TYPE 3 bent besneden. Hierover haalt u zelf aan dat u problemen heeft bij de menstruatie en bij de bevalling (CGVS pp. 16-17), wat het CGVS dus niet betwijfelt. Dergelijke lichamelijke klachten die het gevolg zijn van een reeds ondergane besnijdenis, kunnen echter op zich niet beschouwd worden daden van vervolging. Voor medische problemen verwijst het CGVS naar de geijkte procedure 9ter.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Jilib, Middle-Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in 2016 heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland.

Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

Verzoekster voert vooreerst een schending aan van artikel 27 van het koninklijk besluit van 1 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, omdat de commissaris-generaal haar asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze heeft beoordeeld, geen grondige analyse heeft uitgevoerd van de relevantie informatie over haar herkomst en geen rekening heeft gehouden met haar specifieke kwetsbaarheid. De tegenstrijdigheden in de bestreden beslissing zijn onvoldoende om tot de geloofwaardigheid van haar relaas te besluiten. Zij stelt, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State, dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende is door *“telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoekster te weerhouden”*. Zij meent bovendien dat, omwille van haar kwetsbaar profiel van *“ongeschoolde en opgesloten vrouw”*, het principe van het voordeel van de twijfel breed dient te worden toegepast.

Verzoekster betwist de beoordeling van de bestreden beslissing aangaande de toekenning van de vluchtelingenstatus als volgt:

“a. Aangaande de herkomst van verzoekster en haar verblijf in Somalië

Verzoekster volhardt in haar verklaringen.

- **Paspoort**

Het CGVS verwierpt Somalisch paspoort van verzoekster simpelweg omwille van de hoge graad aan corruptie in Somalië en het feit dat alle staatsarchieven vernield zijn en dus geen register is waaruit iemand zijn identiteit kan bewijzen.

Er wordt echter geen bewijs voorgelegd oom aan te tonen dat deze document vervalst zijn. Deze documenten werden tevens niet voorgelegd aan een autoriteit die deze kan legaliseren of ongeldig verklaren, wat geen individueel onderzoek van de zaak op levert en daarom artikel 27 van het Koninklijke besluit van 11 juli 2003 –gelezen in het licht van artikel 8.2 van de richtlijn 2011/95 – miskent. Evenmin erkent het CGVS dat deze documenten officiële mededelingen bevatten die het aanzien van echtheid geven: ze zijn ondertekend, ze vermelden de naam van de autoriteit auteur van de documenten, ze zijn gedateerd en zijn voorzien van het stempel van deze autoriteit en een officiële kop. Volgens de rechtspraak van de Raad van State, vanaf het moment waarop de autoriteit die de auteur van deze documenten is, duidelijk word geïdentificeerd en dat er niet wordt beweerd dat deze niet bestaat, kan de bewijskracht van deze documenten niet worden betwist (Raad van State, nr. 122.032 van 5 augustus 2003 en nr. 154.149 van 25 januari 2006).

Verzoekster onderneemt momenteel stappen om ervoor te zorgen dat de Somalische ambassade in Brussel de echtheid van haar paspoort bevestigt.

- **Kennis**

Verweerder verwijt aan verzoekster dat haar kennis gebrekkig en ingestudeerd blijkt en dat haar kennis uit tweede blijkt te zijn omdat ze “het steeds over wat [ze] gehoord heeft”. Verweerder vergeet hier het bijzonder kwetsbaar profiel van de verzoekende partij: Mevrouw A.J.I. is ongeschoold en moest heel haar leven binnen blijven. Ook moet worden vastgesteld dat verzoekster als een analfabete vrouw die als slaaf werd behandeld door haar schoonfamilie niets meer kon weten dan wat haar verteld werd. Er mag niet verwacht van haar dat ze precieze antwoorden geeft gelijk een vrije en geschoolde vrouw.

Vooreerst voorhoudt de verweerder dat de verklaringen die verzoekster deed over de dood van haar ouders en haar broer in 2001 fout zijn. Toen de bescherming officier dit ook aan verzoekster zei was ze ook heel verbaasd en legde ze uit dat ze op het moment van de feiten jong was en dat haar onkel en zijn familie haar dit vertelde toen ze vroeg om te weten hoe haar ouders omgekomen zijn. Verzoekster is van goede trouw. Verweerder vergeet hier het levensloop van de verzoekster en het context van haar opgroeien als hij beoordeeld dat er wel verwacht kan worden dat ze de dood van haar ouders door een bom op haar eigen huis valt enigszins in de juiste context kan situeren. Verzoekster en had nooit gedacht dat haar familie haar daarover gelogen had, ook ontmoete ze niemand anders dan hen gedurende jaren, zo dat ze niet kon na vragen of dit klopte.

Verder werden er nog andere vragen over binnenlandse politica gevraagd. Dit zijn vragen dat verzoekster als ongeschoolde meisje die bij haar opgesloten bleef niet kon beantwoorden. Haar fouten mogen haar niet verwijten worden.

Ten tweede meent verweerder dat het nog opmerkelijker is dat verzoekster het amper kan hebben over de vele werkelijke bombardementen die Kenia uitvoerde op Jilib in haar laatste vier jaren van haar verblijf aldaar.

Er gebeurde een misverstand tijdens het gehoor op het CGVS. Verweerder meent dat Mevrouw A.J.I. de bommen nooit gehoord heeft, wat het geloof van haar relaas en haar herkomst hard zou verwijderen. In tegendeel verklaart verzoekster dat ze altijd zij dat niet getuige was van de bombardementen. Ze heeft nooit gezegd dat ze het geluid van de bommen niet hoorde, ze zij gewoon dat ze niet getuige was en meende daarmee dat ze deze gebeurtenissen nooit heeft meebeleven, dat ze ze nooit heeft gezien omdat ze binnen moest blijven. Toch heeft ze het geluid wel gehoord en verder hoorde ze haar familie daar over spreken. Zo wist ze de omvang van de gebeurtenissen en hoeveel mensen omgevalen waren. De raadvrouw van de verzoekster had op het einde van het gehoor gevraagd dat de vraag duidelijk kon gesteld worden of de verzoekster het geluid van de bombardementen gehoord had of niet. De protectie agent weigerde, hij meende dat de vraag al genoeg gesteld werd. Toch was het van het antwoord van de verzoekster niet duidelijk ofwel ze daarvan op de hoogte was alleen omdat ze dat van haar familie hoorde of dat ze het geluid ook gehoord had. Vanwege deze twijfel aan zo een essentiële punt van het relaas, vroeg verzoeksters raadvrouw na het gehoor aan een Somalische vrouw die Mevrouw A.J.I. naar het gehoor had gebracht en die al lang in België woont, meer precies in Verviers om aan Mevrouw A.J.I. duidelijk te vragen of zij de bombardementen had gehoord of niet. Verzoekster antwoordde toen dat ze de bombardementen elke keer had gehoord, maar dat de vraag haar niet op deze manier werd gesteld, maar dat ze werd gevraagd of ze de bombardementen had gezien waarop zij nee had geantwoord. Ze zij dat ze de bombardementen niet gezien had, omdat ze een slaaf van haar schoonfamilie was en dat ze daarom het huis niet mocht verlaten. Ze legde uit dat ze daardoor niet getuige was geweest van het aantal doden en de werkelijke schade, maar dat ze naderhand er indirect over werd ingelicht wanneer haar schoonfamilie daarover sprak. Om deze reden drukte de raadvrouw van de verzoekster per email de wens uit dat mevrouw A.J.I. voor een tweede gehoor zou worden opgeroepen (stuk 3), zodat ze op de juiste manier kon worden gehoord over het feit dat zij de bombardementen vanuit het huis waar zij als slaaf woonde wel of niet had gehoord. Dit verzoek werd afgewezen omdat "de persoon die mevrouw A.J.I. vergezelde, was niet zelf op het gehoor aanwezig" (stuk 4). Aangezien de ernstige twijfels over de juistheid van de interpretatie en aangezien het belang van deze vraag, die een essentieel onderdeel is van dit gehoor, verzoekt verzoekster dat de bestreden beslissing vernietigd wordt en dat ze word opgeroepen voor een tweede gehoor waar ze duidelijk over dit punt zou worden gehoord.

Ten derde, verwerende partij betwijfelt ook de herkomst van verzoekster omdat verzoekers kennis over haar eigen omgeving immers beperkt is. De wederpartij maakt een gedeeltelijke lezing van de verklaringen van de verzoekster en houdt geen rekening met haar bijzonder kwetsbare profiel noch haar persoonlijke ervaring. Een beperkte kennis over Jilib en zijn omgeving is echter verstaanbaar aangezien het specifieke profiel van de verzoekster. Ze legde dit zelf ook tijdens het gehoor: "(...) kijk je kunt iets leren als je boodschappen moest doen of je verplaatst in het dorp zelf, ik was een slaaf, ik moest hard werken daarbinnen, ik mocht mijn ogen niet openmaken" (gehoor verslag, p. 24).

Tot slot, beschouwt het CGVS ten onrechte dat dit gedeelte van het gehoor verslag "Droogte in Jilib? Ja Wanneer? 2014 tot 2015 Hoe gaat het leven dan in de droogte? Het leven onder droogte, je kan merken aan de producten, bijvoorbeeld mais, groenten, alle producten van landbouvvelden, op een bepaald moment krijgt je dit niet, ook vee en zo Ik heb u nochtans letterlijk gevraagd of er soms problemen waren met de producten en u zei nee, waar u mee kookte U heeft me niet gevraagd naar de droogte Maar u zegt dat u altijd binnen blijft, dus ik vroeg naar uw leven, over de producten, en u zegt nee, geen probleem, dat is uw leven, het is niet mijn verantwoordelijkheid vragen voor u te beantwoorden" (gehoor verslag, p. 24) duidelijk aantoon dat de kennis ingestudeerd is. Verzoekster is daar helemaal niet mee eens. Ze legt uit dat ze de vraag ("Ooit minder producten om mee te koken?" (Ibid., p. 18)) eerst niet goed begrepen had. Ze antwoorde toen "Thuis? Nee, we kookten altijd" (Ibid.), omdat ondanks het gebrek aan sommige voedingsmiddelen, er altijd genoeg andere middelen waren om iets te koken. Het was gewoon een misverstand – dat wederom volstrekt verschoonbaar is in het licht van de kwetsbaarheid van de verzoekster; er is geen reden om kwade trouw van de zijde van de aanvrager aan te voeren.

- *Reis van naar Mogadishu*

Verweerder meent ook dat de verzoekster ook de grootste moeite heeft om haar reis van Jilib naar Mogadishu aannemelijk te maken. Verweerder veronderstelt dat zo een reis indrukken op haar moet na gelaten hebben.

Verzoekster herinnert zich deze reis niet meer in details aangezien dit lang geleden was en dat ze toen ook heel angstig was omdat het haar aller eerste reis was, haar aller eerste keer buiten en ook omdat ze niet echt wist waar ze naar toe ging.

Verzoekster verteld ook tijdens haar gehoor duidelijk dat een reis alleen echt verschillend is dan een reis met een begeleider die bovendien voor jouw verantwoordelijk is.

Zo een angst is volkomen gerechtvaardigd en is bovendien een reactie die even geldig is dan aangemoedigd te zijn door een eerste reis.

Verweerder betwist ook het bestaan van "Ariinle". Verzoekster legt uit dat ze niet "Ariinle" zij maar "Awdheegle". De uitspraak verschilt niet. Deze stad ligt ook, volgens google maps, op de weg naar Mogadishu en is 306 km van Jilib verwijderd (stuk 5).

- **Profiel**

De officier beoordeelde Mevrouw A.I.J. vooraf. Hij wilde het relaas van verzoekster niet geloven omdat volgens hem verzoekster een vrouw is die meer bevrijd is dan wat ze beweerde gezien ze het aandurfde om een intieme relatie te hebben met een andere man dan haar man maar ook omdat zij nauwelijks kon aantonen dat ze van Jilib kwam. De officier negeerde dus de procedurele regels die een houding van vertrouwen en empathie van de agenten tegenover de asielzoekers voorschrijven.

Betreffend haar scheiding, wil verzoekster benadrukken dat – zoals ze tijdens haar gehoor heeft verklaard – er verschillende manieren van echtscheiding onder de moslimreligie zijn. Als de man de echtscheiding gewetensvol uitspreekt, moet ervan worden uitgegaan dat de echtgenoten echt gescheiden zijn. Het woord van de man is voldoende. De aanwezigheid van twee getuigen is niet strikt noodzakelijk omdat ze van mening zijn dat God er op zijn minst getuige van is geweest. De echtgenoot heeft dan drie maanden om zijn ex-vrouw te herstellen en de burgerlijke procedure te starten. Hoewel het waar is dat mevrouw A.I.J. niet weet of een dergelijke procedure werd ingeleid om de echtscheiding uit te spreken, kan haar echtscheiding niet betwijfeld worden.

- **Conclusie**

Uit het voorgaande blijkt dat het CGVS in zijn beslissing niet correct rekening heeft gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekster en dat ze tevens de geldigheid van het paspoort van Mevrouw A.I.J. niet ernstig in twijfel trekt.

b. Geweld tegen vrouwen

Daar de bestreden beslissing niet overtuigend aantoont dat de Somalische herkomst van de verzoekster en haar verblijf in Somalië niet aannemelijk maakt, moet er aandacht worden geschonken aan de vrees voor vervolging van Mevrouw A.I.J.

Verzoekster wenste naar Europa te komen met haar vroegere echtgenoot zodat ze misschien een kans zou krijgen om een beter leven te hebben los van de slavernij.

Verzoekster vluchtte ook het huiselijk geweld.

Haar vrees is ondertussen versterkt vanwege haar korte buitenechtelijke relatie en haar buitenechtelijke zoon. Haar vroegere echtgenoot bracht haar schoonfamilie op de hoogte. In geval van terugkeer naar Jilib, zouden de leden van haar schoonfamilie haar kunnen vermoorden om dat ze hun eer vervuilde en omdat dit de sharia tegenstrijdt. Verzoekster vreest ook door Al-Shabaab vervolgd te worden.

Human Rights Watch vermeldt in die zin dat: 'Outside of areas under the control of the Federal Government of Somalia, Somali women and girls face threats of sexual and gender-based violence from al-Shabaab. In al-Shabaab controlled areas, militants have been responsible for numerous acts of violence against girls and women, including rape, forced marriage, corporal punishment, and killing...Al-Shabaab has further inflicted violence against Somali women and girls by way of hudood, or physical punishment of those they deem to have violated Sharia, or Islamic law. For example, on August 21, 2012, al-Shabaab militants dragged a female tea seller from a bus near the town of Baidoa and beheaded her because she had refused to stop selling tea to members of the Transitional Federal Government. The group has strictly regulated and policed every aspect of the lives of the population under its control, and women in particular. They have conducted public beatings and whippings of women who were deemed to wear clothing that was not "modest," or who worked alongside their homes and were as a result seen as "mingling" with men.' 16 5.2.2 The Amnesty International report, 'Forced returns to South and Central Somalia, including to Al-Shabaab areas: a blatant violation of international law', dated 23 October 2014, stated: 'It is widely documented that people who live in al-Shabaab territories face widespread and grave human rights abuses...Al-Shabaab regularly capture and imprison people suspected of activities against their interpretation of Shar'ia law...Torture and other ill-treatment such as stoning, public whipping and amputation are used as 'punishment' if these rules are not adhered to...

On 27 September 2014, a woman was allegedly stoned to death in Barawe, a town in Lower Shabelle region, on suspicion of marrying more than one husband. It is reported she was buried up to her neck then stoned to death by hooded men in front of a crowd.

Al-Shabaab members also carry out rape and other forms of gender-based violence such as forced marriage and continue to recruit and use children in the conflict.” (United Kingdom: Home Office, Country Information and Guidance - Somalia: Women fearing gender-based harm and violence, 2 augustus 2016, <http://www.refworld.org/docid/57a2daa14.html>).

Als alleenstaande vrouw, zou verzoekster zich ook niet ergens anders in Somalië kunnen vestigen. Het geweld tegen vrouwen en nog meer vrouwen die tot een minderheid behoren is inderdaad over heel Somalië heel groot: “Minority women face multiple discrimination. Their human rights are violated as women, both from the wider political structures and male social attitudes as well as, to some extent, within their own communities. They face harmful traditional practices, such as FGM and early marriage; gender-based violence and rape, particularly of vulnerable displaced persons; economic disadvantage and political marginalization; domestic violence arising from gender-abusive social customs; gender discrimination in Islamic justice institutions where these exist; and gender discrimination in customary law. Crimes against women are often perpetrated with impunity. You have to keep quiet and not report the rape because they can always come back and do it again” (Minority Rights Group International, No redress: Somalia's forgotten minorities, 1 oktober 2010, <http://www.refworld.org/docid/4d19e8c0c.html>). “These gender-based abuses are prevalent against women in general throughout Somalia, but they can affect minority women more severely (...) Minority women have virtually no access to state legal and judicial protection or remedy where such institutions exist and function (in Somaliland and Puntland), particularly when they are also disadvantaged as IDPs. In conflict zones in south-central Somalia, they have no realistic protection from customary law, even though children, women, the elderly, peace envoys and the disabled are, in theory, protected by Somali traditional law from abuses by warring parties” (Ibid.).”

Verzoekster voert tevens aan dat zij in het geval van een terugkeer naar Jilib een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Ze wijst erop dat Al Shabaab controle heeft over Jilib, de stad gebruikt als operationele basis en er angst zaait door middel van hun religieuze politie, de 'Hishba'. Doordat tegenstanders van Al Shabaab de stad proberen te bevrijden, vinden er gevechten plaats. Verzoekster stelt dat de situatie er gevaarlijk blijft, en dat burgers willekeurig worden aangevallen. Aldus meent dat zij dat zij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in overeenstemming met artikel 48/4, § 2, c), – of minstens artikel 48/4, § 2, b) – van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken bij het verzoekschrift:

- een e-mail verzonden door haar advocaat na het CGVS-interview op 9 oktober 2017 (stuk 1);
- het antwoord van de commissaris-generaal op bovenvermelde e-mail van 18 oktober 2017 (stuk 2);
- een kaart van de weg vanuit Jilib naar Mogadishu (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Raad verzoeksters asielaanvraag bij voorrang in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert dat verzoeksters vermeende herkomst uit Jilib in Somalië ongelooftwaardig is.

Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoekster naar België kwam met een visum type D om zich bij haar echtgenoot te voegen, de heer M.A.O. met wie zij religieus gehuwd is op 10 januari 2014. Uit verzoeksters visumdossier blijkt dat M.A.O. verklaarde afkomstig te zijn uit Jilib en in België de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op 31 maart 2015. Verzoekster en haar echtgenoot zijn in België gescheiden, zoals blijkt uit verzoeksters verklaringen, doch de Raad merkt op dat de commissaris-generaal het huwelijk tussen verzoekster en M.A.O. in de huidige stand van het onderzoek in se niet betwist. Bovendien verklaarde verzoekster dat zij en haar man (ook haar neef), samen zijn opgevoed en opgegroeid in Jilib.

Dit betreft een relevant element in de beoordeling van verzoeksters herkomst en vluchtmotieven, omdat de bestreden beslissing verzoekster confronteert met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden verblijfplaatsen in of feitelijke herkomst uit Somalië.

De Raad stelt vast dat noch de volledige versie van de bestreden beslissing van haar voormalige echtgenoot, noch diens gehoorverslag(en) werden toegevoegd aan het administratief dossier. Dergelijke informatie is *in casu* nodig voor de volledige beoordeling van verzoeksters asielaanvraag.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 november 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP